

אופק בעבודה - אף על פי כן

:: דור בלוך

שונים הן בקמפוס והן מחוצה לו. במקביל לא הוזנח הפן החברתי והרעיוני. בכל שנה יוצא תא אופק לשני סמינרים, האחד בצפון הארץ והשני בדרומה, מארגן הרצאות באוניברסיטה בנושאים שונים ודן בנושאים הנוגעים על סדר היום. רק אחרי שנתיים של פעילות בהן התגבשו ומצאנו את המשותף לנו, מצאנו לנכון לכתוב תקנון מפורט המסדיר את פעילות התא, להקים מזכירות וצוותי עבודה ולמסד את פעילויותינו.

החלק השני של התשובה הוא ההון האנושי וגיבושו. תא אופק ידע מאז הקמתו להיות המקום המרכזי לעשייה חברתית עבור סטודנטים שהיו צמאים לעשות, להשפיע ולשנות. במקביל לעשייה התחילו להתגבש מסורות שעזרו לגבש את התא, אם זה ללכת לשתות בירה אחרי הישיבות בפאב ה"ינקיז", מנגל ביום העצמאות ומנגל בסוף השנה, הדלקת נרות חנוכה, ועוד אירועים חברתיים, אשר הפכו את התא לקבוצה חברתית מגובשת, בה חברים שמוכנים לעשות לא רק עבור עצמם ואפילו לא רק עבור האידיאולוגיה המשותפת, אלא אחד עבור השני.

תא אופק פועל נכון להיום בשלושת הצירים האידיאולוגיים המרכזיים של תנועת העבודה כפי שאנו תופסים אותם: הציר המדיני, הציר הכלכלי-חברתי והציר האזרחי.

בציר המדיני התא יצא לפרויקט למידה במזרח ירושלים עם עמותת 'עיר עמים'. בפרויקט סיירנו במזרח ירושלים, עמדנו על המורכבות הגיאוגרפית והחברתית באזור הזה ושמענו דעות שונות של מומחים ואישים פוליטיים מכל קצוות קשת הדעות. היינו מיוזמי ומובילי ההפגנה נגד ההתנחלויות שנערכה בירושלים בקיץ האחרון והיינו שותפים להקמת 'המטה המדיני' במפלגת העבודה שמטרתו להביא למו"מ ישיר או פרישה מהקואליציה.

בציר הכלכלי-חברתי פעלנו למען זכויות עובדי קבלן בקמפוס בשיתוף עם נציגינו באגודת הסטודנטים, והבאנו להישגים ממשיים כמו הקמת וועדה לבחינת הפיקוח על זכויות עובדי הקבלן

לא פעם בשנה האחרונה פנו אלי סטודנטים מהאוניברסיטה העברית וחברים בתמיהה, כיצד יכול להיות, כי בעוד מפלגת העבודה מתרסקת ל-13 מנדטים ועצם קיומה מוטל בספק, תא הסטודנטים של המפלגה הופך בתוך 3 שנים לתא הגדול ביותר, הפעיל ביותר וכן למוביל את אגודת הסטודנטים באוניברסיטה?

התשובה שלי מתחלקת לשתיים. החלק הראשון הוא תהליך בנייה סבלני ונכון. כאשר תא אופק הוקם הוא עסק בעיקר בחידוד אידיאולוגי ובבניית מעגל של קשר באמצעות עשרות הרצאות בשנה בקמפוס. המעגל הראשון היה קבוצת חברים אשר נדהמו לגלות שאין תא סטודנטים של מפלגת העבודה באוניברסיטה. המפגשים הללו גרמו לגיבוש של תא אופק סביב בסיס אידיאולוגי מוצק, וכן הוציאו את שמו של התא בקמפוס, כתא אידיאולוגי אקטיבי. כך היה קל יותר למשוך את הסטודנטים האיכותיים ביותר לעשייה בתא. החל משנתו השניה, החל התא להיות חלק מהעשייה במשמרת הצעירה של מפלגת העבודה, במאבקים

המעגל הראשון היה קבוצת חברים אשר נדהמו לגלות שאין תא סטודנטים של מפלגת העבודה באוניברסיטה

חברי תא אופק הרימו כסאות כהקבלה להעדפת הכסא של נציגינו על פני טובת המפלגה

למה דווקא מפלגת העבודה?
זאת אחרי שהבטחנו לעצמנו
שוב ושוב כי הפעם המפלגה
תהיה חלופה לשלטון

אני רואה את מפלגות הימין
כולל הליכוד ומתחלחל
מהיעדר הדרך, הכיוון והחזון.
אני מסתכל על קדימה
ורואה מפלגה קפיטליסטית
במוצהר

מושלמת, היא בוודאי לא סקסית ולא מושכת, אבל היא עדיין הגוף היחיד במדינת ישראל שיכול לקדם את הדברים שאני מאמין בהם, שאנחנו מאמינים בהם. וכל עוד כך היא, אנחנו נמשיך לפעול כדי להפוך אותה למפלגה שאנחנו רוצים שהיא תהיה, המפלגה שאנחנו ראוים לה. תא אופק - תא הסטודנטים של מפלגת העבודה באוניברסיטה העברית, הוקם לראשונה בשנות ה-60, הוא עבר גלגולים רבים, נעלם והוקם מחדש, לאחרונה לפני 3 שנים. ההיסטוריה של תאי הסטודנטים מחייבת אותנו לא לקחת כמוכן מאליו את פעילותו של התא, אלא להמשיך לדאוג כי פעילותו תושתת על בסיס רעיוני יציב, על גיבוש חברתי ועל אמונה שהעשייה שלנו מקדמת את הדברים שאנחנו מאמינים בהם. תא אופק באוניברסיטה העברית הוא רק אחד מתאי הסטודנטים שפועלים היום במפלגת העבודה ומתוך ערכיה. תא 'הדור החדש' הוותיק מוביל את אגודת הסטודנטים באוניברסיטת תל אביב, מעורב בפעילות חברתית בקהילה ולוקח חלק משמעותי ביוזמות מפלגתיות חשובות. תא אופק באוניברסיטת חיפה שרק לאחרונה הוקם הולך ותופס תאוצה. הקבוצה הבאר-שבעית מגבירה פעילות ומשתלבת במאבקים חברתיים משמעותיים, והמשמרת הצעירה של המפלגה מתחילה לפעול מחדש אחרי שנתיים של שיתוק. אני מאמין כי התסיסה הזאת בקרב צעירים שערכיהם הם ערכי מפלגת העבודה דווקא בתקופת השפל הגדולה בתולדותיה, מצביעה על כך שעדיין לא אבדה תקוותנו לשיקום המפלגה, ואם נדע לשלב ידיים ולעבוד יחד נוכל להגשים את החזון שבעיני הוא זה שצריך לעמוד לעיני הצעירים בתאי הסטודנטים של המפלגה: הובלת הצעירים למעורבות חברתית בערכי מפלגת העבודה, הכשרת עשרות רבות של צעירים מידי שנה אשר עם סיום לימודיהם יובילו את המדינה בכנסת, בעיריות ובמשרדי הממשלה ויחזירו את המפלגה למקומה הטבעי, בהנהגת המדינה. זה הזמן שלנו, להוביל.

בקמפוס, בה שותפים נציגי הסטודנטים. כמו כן השתתפנו בפאנל בנושא תכנית ויסקונסין ופעלנו עבור ביה"ס לאוכלוסיות של עולים ומבוגרים בעלי קשיי שפה אשר עמד בסכנת סגירה. בציר האזרחי עסקנו רבות בנושאי דת ומדינה הן במישור המוניציפלי והן במישור הארצי. הפגנו לטובת מסעדה שבחרה לפתוח בשבת, וסבלה מהטרדה של גורמים חרדים בעיר, היינו שותפים בפורום 'ירושלים חופשית' אשר יזם פעולות מחאה כנגד הכפייה הדתית במגוון אירועים שהסעירו את ירושלים, וזימנו פאנל בהשתתפות חברי כנסת ומשפטנים בנושא לימודי הליכה במגזר החרדי. שאלה נוספת שצפה ועולה פעמים רבות, בין אם כביקורת של יריבים פוליטיים ואם כשאלה פנימית של חברים, היא למה דווקא מפלגת העבודה? זאת אחרי שהבטחנו לעצמנו שוב ושוב כי הפעם המפלגה תהיה חלופה לשלטון, אך שוב ושוב ראשיה בחרו להעדיף את הכסא וההשפעה קצרת הטווח על פני בניית חלופה איתנה שתוכל להחזיר את המפלגה והדרך לשלטון. לקדם ערכים סוציאלי-דמוקרטיים ולחתור לחזון שתי מדינות לשני עמים זה מצויין, אבל למה דווקא שם? שאלה זו עלתה מספר פעמים בתא אופק, בעיקר אחרי ההחלטה להצטרף לקואליציה הימנית הנוכחית. תא אופק היה אחד מהגופים הצעירים שפעל כנגד ההחלטה במסודות המפלגה, והחוויה של אותה ועידה בה התקבלה ההחלטה, ובה חברי תא אופק הרימו כסאות כהקבלה להעדפת הכסא של נציגינו על פני טובת המפלגה, צרובה בנו עד היום. בעקבותיה שאלנו את עצמנו: האם מפלגת העבודה במתכונתה הנוכחית באמת מסוגלת להיות הבית האידיאולוגי שלנו? המפלגה שתקדם את הדברים שאנו מאמינים בהם? ובכן, אין תשובה אחידה וברור שבכל פעם שחברי המפלגה מצביעים נגד ערכיה, או שהממשלה פועלת בניגוד למצע המפלגה, התהיות האלה עולות מחדש. עבורי התשובה ברורה. אין לי ספק שמפלגה פוליטית היא הדרך הנכונה לקדם את הערכים שאני מאמין בהם בשטח. וכשאני מסתכל על הספקטרום הפוליטי הקיים, אני רואה את מפלגות הימין כולל הליכוד ומתחלחל מהיעדר הדרך, הכיוון והחזון. אני מסתכל על קדימה ורואה מפלגה קפיטליסטית במוצהר, שכמה מחבריה הם חברי השדולה למען ארץ ישראל השלמה, אני מסתכל שמאלה אל מרץ ורואה מפלגה שעם כל הכוונות הטובות לא יכולה לסחוף את העם ולהוביל שינוי אמיתי. וכך אני נשאר עם מפלגת העבודה, היא לא

דור בלוך הוא חבר
תא הסטודנטים
"אופק" של
מפלגת העבודה,
וסטודנט למשפטים
וכלכלה שנה ג'
באוניברסיטה
העברית בירושלים.